

ECLI:NL:CRVB:2004:A08957

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	29-04-2004
Datum publicatie	11-05-2004
Zaaknummer	02/1344 WAO
Rechtsgebieden	Bestuursrecht Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Pemba. Toekenning uitkering voor 1 januari 1998. Premiejaar 1999. Ontbreken overgangsrecht.
Wetsverwijzingen	Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering 78 Wet premiedifferentiatie en marktwerking bij arbeidsongeschiktheidsverzekeringen
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl USZ 2004/228

Uitspraak

02/1344 WAO

U I T S P R A A K

in het geding tussen:

[appellant], gevestigd te [vestigingsplaats], appellant,

en

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Met ingang van 1 januari 2002 is de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen in werking getreden. Ingevolge de Invoeringswet Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen treedt in dit geding de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv) in de plaats van het Landelijk instituut sociale verzekeringen (Lisv). In deze uitspraak wordt onder gedaagde tevens verstaan het Lisv.

Bij besluit van 30 december 1998 heeft gedaagde de door appellant verschuldigde gedifferentieerde premie als bedoeld in artikel 78 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) voor het premiejaar 1999 vastgesteld op 2,43%.

Bij besluit van 28 juni 1999 (hierna: het bestreden besluit) heeft gedaagde het bezwaar tegen het besluit van 30 december 1998 ongegrond verklaard.

De rechtbank Leeuwarden heeft bij uitspraak van 16 januari 2002 (nr. 99/760 WAO) het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard.

Namens appellant heeft mr. R.P.P. Caubo, advocaat te Almere, hoger beroep ingesteld tegen die uitspraak.

Gedaagde heeft een verweerschrift ingediend.

Het geding is behandeld ter zitting van de Raad, gehouden op 18 maart 2004. Appellant is daar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. Caubo, vernoemd. Namens gedaagde is verschenen W.F.K. ter Hennepe, werkzaam bij het Uvw.

II. MOTIVERING

Voor de vaststelling van de door appellant voor 1999 verschuldigde gedifferentieerde premie is (mede) bepalend geweest de door gedaagde met ingang van 28 maart 1997 aan [betrokkene] (hierna: [betrokkene]) toegekende WAO-uitkering. De toekenning van deze uitkering als zodanig vormt geen punt van geschil tussen partijen. Appellants grieven tegen het bestreden besluit komen erop neer dat hem, gelet op de oorzaak van de arbeidsongeschiktheid van [betrokkene], geen enkel verwijt treft van die arbeidsongeschiktheid. Ook heeft appellant aangevoerd dat hij zich in het onderhavige geval niet heeft kunnen verzekeren tegen de financiële gevolgen van de Wet Pemba, daar het te verzekeren risico, de toekenning van een WAO-uitkering aan [betrokkene], zich al had voorgedaan voor de totstandkoming van de Wet Pemba.

De Raad overweegt als volgt.

Naar vaste jurisprudentie van de Raad spelen zowel de oorzaak van de arbeidsongeschiktheid als het feit dat de werkgever niet aan zijn reïntegratieverplichtingen heeft kunnen voldoen, geen rol bij de vaststelling van de gedifferentieerde WAO-premie.

De grief van appellant dat de voor 1999 vastgestelde gedifferentieerde premie is bepaald aan de hand van het betaalde bedrag aan WAO-uitkering op een moment dat de Pemba-regeling nog niet in werking was getreden, hetgeen zich naar de mening van appellant niet verhoudt met de doelstelling van deze regeling, kan evenmin slagen.

De Pemba-regeling betreft een categorale maatregel, die mede ten doel heeft de werkgever te stimuleren tot het voeren van een effectief preventie- en reïntegratiebeleid. Eén van de aspecten die de hoogte van de gedifferentieerde WAO-premie bepalen is het individuele werkgeversrisicopercentage. De wetgever heeft bewust gekozen om voor de berekening van dit percentage maatgevend te achten het totaalbedrag van de ten laste van de Arbeidsongeschiktheidskas komende arbeidsongeschiktheidsuitkeringen die in het tweede jaar vóór het premiejaar zijn betaald aan werknemers die bij het intreden van de arbeidsongeschiktheid in dienstbetrekking stonden tot de werkgever. Het enkele feit dat in de onderhavige zaak de bewuste arbeidsongeschiktheidsuitkeringen zijn uitbetaald op een moment dat de Pemba-regeling nog niet van kracht was, rechtvaardigt, gezien de relatie tussen het individuele werkgeversrisicopercentage en de hoogte van de gedifferentieerde WAO-premie, niet de conclusie dat in een geval als het onderhavige de doelstelling van de regeling in het geheel niet tot zijn recht komt. Ook de enkele omstandigheid dat de wetgever heeft afgezien van het treffen van een overgangregeling door voor de premiejaren 1999 en 2000 een ander toetsingsjaar te hanteren, leidt de Raad niet tot het oordeel dat het Besluit premiedifferentiatie en een geval als het onderhavige geheel of gedeeltelijk geen toepassing kan vinden.

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het hoger beroep van appellant niet slaagt en dat de aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

Voor een proceskostenveroordeling acht de Raad geen termen aanwezig.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus gegeven door mr. R.C. Schoemaker als voorzitter en mr. G. van der Wiel en mr. R.C. Stam als leden, in tegenwoordigheid van R.E. Lysen als griffier en uitgesproken in het openbaar op 29 april 2004.

(get.) R.C. Schoemaker.

(get.) R.E. Lysen.

TG26042004